

Графица-та. Умири ся, сладкій супруже, що знамъ, може да є божи-ть промисль наредилъ тый. —

ПОЗОРИЩЕ VI.

ШМЕР. *(Излѣзва облеченъ съ кожнѣ дрехъ, гологлавъ, босъ и носи малко ластаръ, но като вижда баща си съсъ стрѣль извиква:)* Майчице, тойзи отъ нѣзи злы-ть хора ли є, кон-то убивать *(улавя майкѣ си)* азъ не вы давамъ, да вы убіе, догдѣ не убіе мене.

Графица-та. Не дѣй ся плаши, чедо мое, но гледай насамъ, и цѣлуни рѣкѣ на баща си, тойзи є пресладки-ть ти баща — погледни, чедо мое, какъ ны оплаква, като ни гледа тый подивены. — Него є самъ-си Богъ проводилъ тука, да ны избави отъ това жалостно състояніе *(Графъ-ть плачешкомъ земва дете-то)*.

Графъ-ть. О сладко мое чедо, о огледаю на лице-то ми! О любезный сыне мой, о ангеле мой *(цѣлува го а дѣсь-ть си рѣкѣ наслонява на Геновешно-то рало)*. О създателю небесный, о предобрый боже! благодарѣ ти за тойзи твой светый даръ — това є най голѣмо благополучіе за моѣ-ть оскорбенѣ душѣ. Тойзи ми є даръ, отче светый, най драгъ. *(Цѣлува дете-то)* чедо мое, зеръ тука ми бѣше писано, да тя видѣ първый пѣтъ; зеръ въ такъвзи страховитѣ пустынѣ да познае баща чедо-то си, и да намѣри суиругѣ-тъ си въ най жалостно състояніе! — *(пущва дѣте-то, поколеннѣ и подига рѣцѣ колъ небе-то)*. Творче на небе